

Schlöcker

Vita Joh. Chn. Schlöt-
teri

1767

1948 K 1209

216

VITAM
VIRI NOBILISSIMI ATQUE DOCTISSIMI
IOHANNIS CHRISTIANI
SCHLOTTERI

SCHOLAE SCHLEIZENSIS RECTORIS
QVONDAM MERITISSIMI
PARENTIS VINCVNC DESIDERATISSIMI
BREVITER DESCRIBIT

SIMVLQVE

AD

AVDIENDAS BINAS ORATIONES INAUGVRALES

a

RECTORE

et

CONRECTORE

PVBLCICE RECITANDAS

PER QVAM SVBMISSE, OBSERVANTISSIME ET HVMANISSIME
INVITAT

Christophorus Henricus Schlotter, R.

Woyne

SCHLEIZAE

LITTERIS IO. MICH. GODERITSCHII VIDVAE.

1767

JOHANNES CHRISTIAN
SCHLÖTTER
SCHULE

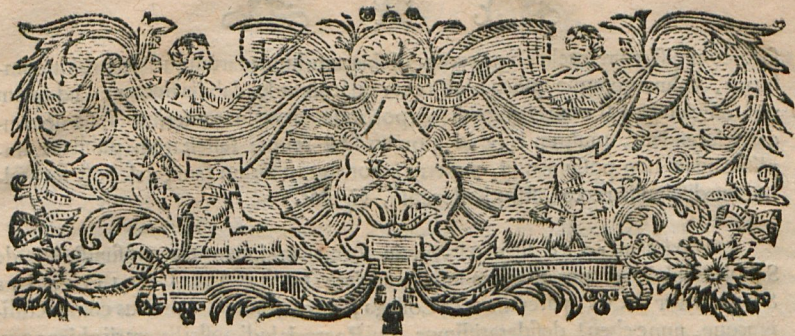

RECTOR
CORRECTOR
PUBLICUS RECTOR
BERGAM GERMAR, OBSERVATIONE ET HANDBUCH
IN VEST

Christophorus Henrichs Schaller II

SCHLÖTTER
SCHULE

Egregiam profus, et publice priuatimque saluberrimam esse operam, quam docti viri in erudienda poliendaue iuuentute collocant, omnes omni tempore prudentiores rectissime iudicauerunt. Cicero sane, peritissimus rerum aestimator: *Quod maius, inquit, melius ad rem publicam asferre munus possumus, quam si docemus aut erudimus iuuentutem:* et Philippus Melanchthon, vindex ille et restaurator litterarum in Germania maxime strenuus, scholas partem reipublicae vtilissimam nominare haud dubitauit. Intellectus enim humanus natura rasae haud absimilis est tabulae, cui, nisi de Deo rebusque scitu maxime necessariis imprimantur et veluti inscribantur notiones, dic, sodes, quid homines inter brutasque pecudes intersit? Et quam peruersae, quae so, voluntatis sibi relictas sunt inclinationes, quantus animorum impetus est ad pessima quaeque perpetranda, quo haud mitigato et ad meliora flexo in vltimam certe ruunt perniciem homines ad veram sempiternaque conditi felicitatem. In eo vero potissimum publicorum pariter ac priuatorum versatur labor atque diligentia magistrorum, vt fidei

❧ ❧ ❧

suae commissorum intellectum rerum diuinarum humanarumque cognitione imbuant, voluntatemque ipsorum ad recta quaeuis et laudabilia flectant: ad quam rem efficiendam si omnes ingenii corporisque vires in muneribus ipsis demandatis intendant, multum sane ad gloriam Dei reique felicitatem publicae amplificandam non possunt non conferre, bonaque illorum fama vel post fata adhuc in discipulis recte institutis florebit, vigebit.

Maximam aetatis suae partem in formanda iuuentute consumpsit Vir de Schola Schleizenfi per XLVII annos praeclare meritus IO. CHRISTIANVS SCHLOTTERVS, pater meus et Collega, dum viueret, optimus coniunctissimusque, nunc eheu! desideratissimus, qui Rectoris ludi nostri litterarii obiens munus sex abhinc mensibus rebus humanis ereptus in beatissimam illam omnibusque laetitiis affluentem animorum coelestium iedem translatus est. Omnibus beate defunctorum viribus eo fuisse annisum, vt bonae notae praeceptoris partes expleret, testes sunt, quotquot ex disciplina illius prodierunt Viri de sacra pariter et ciuili re praeclare iam merentes. Contigit enim patri meo nunc *εὖ αἰώς* esse tam felici, vt vniuersa, quae nunc sunt, summe et plurimum reuerendi Schleizenfis, et totius fere, vno tantum alteroue excepto, ministerii in pagis ditioni CELSISSIMI COMITIS nostri adiectis rem diuinam facientis membra quondam habuerit discipulos, vt multos alios taceam, qui eo viuo summos in iure et salutari arte adepti honores, grauissima adhuc ornant munera. Duraturae itaque memoriae patris mei dum studeo consulere, vitam Eius nunc paucis exponere mihi liceat. Quodsi enim apud Romanos, cultissimum quondam fere omnium populorum, a persona filii non alienum fuit, parentem mortuum publica oratione laudare, id quod ex M. Marcelli exemplo, teste Liuiō, patet: nemo certe mihi vertet vitio, si hac scriptura meam erga patrem immortaliter de me meritum testatam facio pietatem: imo spero, vel potius plane confido, fore, vt hoc meum institutum iis potissimum probeatur, quibus ab ore tam fidelis praeceptoris olim pendere licuit.

Lucem vero Is adspexit primam anno P. R. G. MDCLXXXVI de IX Ian. seu vti mos Quiritum tulit, V. Id: Ianuar. Ebersgrunii, pago haud procul ab oppidulo Pausa in Variscis sito. Pater Ipsi contigit, muneris vitaeque sanctitate conspicuus, IOANNES FRIDERICVS IACOBVS SCHLOTTERVS, sacerdos pagi modo nominati, et mater sexus sui virtutibus ornatissima

fima ANNA IVSTINA HAVENSCHILDA. Auus paternus Ei fuit M. CHRISTIANVS, et proauus M. MARTINVS SCHLOTTERVS, qui ibidem loci functi sunt sacerdotio. Auum ex materno genere veneratus est M. IO. TIMOTHEVM HAVENSCHILDVM, verbi diuini apud Langebaccens praeconeum incorruptum, proauum M. SAMVELEM HAVENSCHILDVM, Rectorem de Schola Salfeldensi per decem annos meritiſſimum, poſtea ſacerdotem Crobizenſium et Zimriſenſium, in inſpectione, vt dici ſolet, Orlamundenſi vigilantiffimum. Abauo ſtirpis maternae gauſus fuit Viro ſumme reuerendo M. IO. FLADVNGIO, qui primo Profeſſoris eloquentiae munus Heidelbergae in Domo Sapientiae ſummo cum applauſu obiit: poſtea Antiftes ſacrorum Salfeldeniſium, et tandem Superintendentens Orlamundae magnam nominis famam vel ideo reliquit, quod iuſſu Sereniſſimi Principis ſui cum D. Aegidio Hunnio, et D. Dauide Rungio, Profeſſoribus Vitembergae tunc temporis longe celeberrimis, colloquio Ratiſbonenſi, ſub initium ſaeculi ſuperioris habito interfuit. Poſt acceptum ſacri lauacri beneficium, quo altero ſtatim ὁ μακαρίτης poſt natiuitatem ablutus eſt die, nihil recta filii educatione ſibi prius, nihil antiquius habuerunt parentes ſalutis filii ſtudioſiſſimi. Sed nondum ſex natus erat annos, cum pater Ipsi et rebus humanis eriperetur, qua morte praematura nihil Ipsi accidere potuiſſet calamitoſius, niſi auus adhuc fuiſſet in viuus, cui pater moribundus filium ſuum, quam potuerat maxime, commendauerat. CHRISTIANVS itaque HAVENSCHILDVS cum filio ſuo, vices paterni muneris tunc gerente, curam beati patris mei recte educandi per quinquennium in ſe ſuſcepit. Sed iidem viri ſuaſores auctoresque fuerunt matri b. defuncti, vt Schleizam cum filio concederet habitatum, propterea, quod in Schola Schleizenſi optima limatoris doctrinae fundamenta capeſſendi eſſet occaſio. Secuta hoc conſilium mater, Schleizam, ex fatali ſuo incendio paulatim quaſi reſurgentem, anno MDCXCV commigrat, ſuumque Io. Chriſtianum Cantori et Collegae III Schneidero formandum poliendumque tradit. Hinc a M. Io. Matthia Naundorſio, tum Conrectore dexterrimo, et M. Wolſg. Georgio Fendio, Lycei Schleizenſis eo tempore moderatore doctiſſimo, maioribus, ſcientiae non ſolum humanae, ſed etiam diuinae, copiis exornatus eſt, indefeſſoque intra priuatos etiam parietes ſtudio literis melioribus inuigilauit. Hic mihi temperare non poſſum, quin, quod ſaeptius Eum commemorare memini, priuatae Ipsi diligentiae ſpecimen publice referam. In intimam adſcitus erat familiaritatem trium condiscipulorum

ingenii morumque cultu perpolitorem, Io. Martini *Alberti*, qui Praefulis munere apud nos diu et cum laude functus anno huius saeculi L X I I diem supremum obiit, Io. Caspari *Heidelmanni*, quem Potentissimi Sarmatarum Regis et Electoris Saxoniae a consiliis commissionum ante aliquot annos Vitembergae vitam honore et gloria abundantem finiisse inter nos constat, et Io. Georgii *Temleri*, Antistitis postea Sacrorum in Saxonia Inferiore celeberrimi, in horum, inquam, cooptatus sodalitatem b. pater meus egregios sane in litteris fecit progressus, et quidem hac ratione: Conuenerat inter hosce litterarum cupidissimos adolescentes vnum alterumue auctorem, vti dicitur, classicum, graecum praesertim, coniuncta opera perlegere: quod vt omni, qua par erat, fieret diligentia, eam inter se tulerant legem, vt qui hoc vel illud vocabulum in libro perlegendo occurrens explicare nesciret, cuius tamen enodandi copia in Lexico suppeditaretur, ei tres numuli argentei miltae loco essent soluendi. Quam laudabilem aemulationem ad facultatem profectus ipsi multum profuisse prae se tulit et libere professus est *ὁ μακροτέρως*. Capiant sibi hinc adolescentes humanitatis dediti studiis, non languide ac frigide, sed cum ardore et magna animi contentione litteras tractandi consilia. Septenni eaque fidelissima institutione praeceptorum Scholae Schleizensis, eruditionis laude maxime conspicuorum, studia b. patris mei scholastica fere ad maturitatem erant perducta, vt ad maiores acroases cum fructu animum potuisset appellere; Suasu tamen cognatorum suorum quatuor adhuc annos scholam frequentauit Cizensem, vt eo facilius, a Saxonibus quippe oriundus, beneficii Saxonicae munificentiae fieret particeps. Nec poenituit eum vnquam huius consilii. Duce enim M. *Gleismanno*, Rectore prorsus incomparabili, cuius sub moderamine schola Cizensis ad inuidiam vsque floruit, ita in omnibus politioris litteraturae generibus elaborauit NOSTER, optimis vt bene subactum disciplinis animum ad academicas afferret exercitationes. Recta etiam viuendi ratione incorruptaque obedientia facillime praestantissimi huius praeceptoris sui fauorem et beneuolentiam sibi conciliauit. His enim verbis Eum vale vltimum dicentem ex sua dimisit disciplina: „*Faustissimis quibusque omnibus et votis te aleuentem prosequor: nunquam enim mihi tecum in gratiam redire necesse fuit*“. Quam felices se praedicare possent scholarum magistri, si quam plurimi eiusmodi bonae frugi ipsis contingerent discipuli: et quam feliciter prospereque res suas acturi essent auditores, diligentiae obedientiaeque nulla vnquam facta intermissione! Anno M D C C V I post dies memoriae Christi ab inferis excitati
sacros

facros in celeberrimam academiam Ienensem se contulit, fasces magistratus academici tunc tenente Magnifico GEORGIO ALBRECHTO HAMBERGERO, Professore Physices Ordinario. Hospitio a Professore Eloquentiae longe celeberrimo POSNERO exceptus, BYDDEOS, SYRBIOS, RVSSIOS, FOERTSCHIOS, TREVNEROS, HAMBERGEROS, POSNEROS, DANZIOS, magna omnino nomina, et laude mea longe maiora sedulus adiit, ab iisque Sanctioris disciplinae, Philosophiae, Historiae omnisque politioris humanitatis cultum accepit. Sed vix biennium flagrantissimam Eius discendi sitim expleuerunt fontes uberrimi, Doctores puto iam nominatos, cum Ipsi ob res domi angustissimas Athenae Salanae essent relinquendae. Sed munere priuati magistri apud Nobilem quendam de Raab, Dominum in Vuistenfalke, et postea apud cauponem Zollgrunensem, cui nomen erat Lenzner, vsque ad annum M D C C X I I functus, Ienam denuo reuersus est, vt telam quam inceperat, pertexeret. Nec tamen longius sex mensium spatio ibi commorabatur, ob exiguum, qui Ipsi erat, neruum rerum gerendarum. Commendatus igitur Illustri et Consultissimo Io. CHRISTOPHORO STEINBERGERO, CELSISSIMI COMITIS Schleizensis HENRICI XI. immortalis laude dignissimi, quondam ab aulae consiliis, filios Viri huius de vrbe nostra egregie meriti, omnibus, quibus puerilis aetas impertiri debet, discendi adiumentis instruxit. Quam cum per sex annos bene administruisset prouinciam, auspiciis modo laudati CELSISSIMI COMITIS HENRICI XI, anno huius saeculi XIX tertio Lycei Schleizensis praefectus est ordini. Omnes hinc cogitationes suas ad id sibi conferendas arbitratus est, vt munere suo dignum se gereret. Quae Ipsi industria indefessusque labor iuuentutem optima, qua fieri poterat, ratione instituendi cum innotuisset ciuibus et exteris, filios suos Ipsi fidei credere nulli dubitauerunt, adeo, vt magna semper discentium stipatus fuerit caterua. Quumque successor Io. Martini Alberti in ConRectoris munere anno M D C C X X I X esset eligendus, COMES pariter CELSISSIMVS HENRICVS I, HENRICI XI Filius, eo tempore terrarum nostrarum Dominus longe Indulgentissimus, atque Senatus huius vrbs Nobilissimus Amplissimusque in patre meo Secundae classis praeficiendo conseruerunt, qui etiam expectationem de se conceptam non modo sustinuit, sed fere superauit. Anno quidem M D C C X X X I V ad Rectoris munus in schola Neostadiensis ad Orilam obeundum euocabatur; deprecatus tamen est hanc vocationem, qua par erat, modestia

modestia. Ut vero et Schleiz: e luculentissimum extaret testimonium diligentiae solertiaeque Illius, quam superioribus suis iam per XXXV annos satis probauerat, supremus Scholae nostrae gradus Ei anno MDCCXLIII post praematura Io. Christophori Haynshii fata concessus est. Quam cumulate Rectoris officio satisfecerit, multos habet, eosque locupletissimos testes. Vere de Eo praedicari posse existimo, virum illum fuisse ad docendum alios non factam, sed natum. Scholastici labores, quos maior pars hominum taedii plenissimos iudicat, ipsi fuerunt iucundissimi; tantumque abfuit, ut summa senectus, ad quam singulari Dei gratia fuit prouectus, quae quietis alioquin amantissima est, Eum in muneris sui administratione remissioem fecerit, ut potius instruendae iuuentuti pene fuerit immortalis. Omnis enim Ipsi labor tantum fidei suae commissis consecratus erat discipulis: hinc a scribendo libros aliisque dicere scholastico alienis, prudens abstinuit. Quoties tamen suis publice dicendi fecit copiam, audientiam illis conciliare studuit ita dictis programmatibus, quorum titulos hic afferre non inconsultum duxi. Sunt vero sequentes:

Vita M. Matthiae Naundorfii, Scholae Schleizensis Rectoris quondam meritissimi. Augustanae Confessionis praestantiae nil quicquam officere aduersariorum calumnias. De prouida Dei cura in scholis conferuandis maxime conspicua. Inuitatio ad iusta funebria CELSISSIMO COMITI AC DOMINO HENRICO I Iunioris Lineae RUTHENO, in Schola Schleizensi soluenda. De vere aureo sub optimis Principibus saeculo. Vota pro salute et incolumitate SERENISSIMI POTENTISSIMI et INVICTISSIMI PRINCIPIS ac DOMINI DOMINI FRANCISCI ad imperatorium fastigium euecti. De Gloria Dei, ad quam litteris operantes studia sua possunt ac debent componere. De glorioso ac dulci patris patriae nomine, gloriosiore principibus ac dulciore ciuibus reddito per natos illis heredes masculos. De scholasticis declamationibus ad Dei gloriam instituendis. De eclectica ratione docendi discendique in scholis publicis linguas. De antiquissimo pariter ac praclarissimo Germanorum nomine HENRICI. De praestantia finis litterarum studii huic se consecrantibus mature eommonstranda. De praclaro ac reipublicae salutaris nomine Tranquilli seu Pacifici, quo HENRICVS III, Conservator et Procreator Stirpis Rutheno-Plauiensis tam Senioris quam Iunioris Familiarum, ex vero ornatus fuit. De HENRICO VIII Iunioris Lineae RUTHENO.

THENO fundatore ConReectoris provinciae in Schola Schleizenſi, deque ſingulis eadem hucusque functis praeceptoribus. Summorum principum rerumque dominorum filios heredes pignora ſalutis publicae recte vocari. De proba iuuentutis educatione egregio ſalutis publicae promouendae adminiculo. Ad memoriam ſaecularem pacis religionis euangelicae confeſſoribus munere diuino Auguſtae Vindelicorum Anno MDLV datae in Schola Schleizenſi pie MDCCCLV recolendam, inuitatio. De votis Romanorum decennialibus. De Supplicationibus Romanorum tam triſtibus, quam laetis.

Non vero doctum indefeſſumque tantum ſe praebuit magiſtrum b. parens; ſed etiam verae et haud fucatae pietatis ſtudioſiſſimum. Publice priuatimque diuinis legibus obtemperando verum Deo cultum praefare ſemper animus eſt, auditoribusque ſuis ad idem faciendum facem praetulit. Nullum abire diem paſſus eſt ſine meditatione verbi diuini, in quo omnis verae ſapientiae theſaurus reconditos eſſe haud ignorauit. Aequa ſemper fuit mente et ſorte ſua contentus: minime contentioſus, grauis nemini. Cum collegis ſuis amantiſſime coniuunctiſſimeque vixit, morumque manſuetudine et facilitate ſummorum pariter atque inferioris ſortis hominum amorem ſibi conciliauit. Quantum valuerit gratia apud **ILLVSTRISSIMVM** patriae noſtrae **PATREM, HENRICVM XII**, hoc, praeter reliqua, argumento erit euidentiſſimo, quod hic Clementiſſimus **MVSAGETA** noſter vltimum Eius diem natalem, ſolemni ritu, per vnum ex generoſis aulae proceribus, fauſtum Ipsi felicemque eſſe iuſſerit. Quam ſuam beniuolentiam erga b. Rectorem, vrbis quoque noſtrae Optimates, interque illos praecipue **Illuſtris Doctiſſimusque** ab aulae noſtrae conſiliis **BRETSCHNEIDERVS**, typis impreſſa eaque elegantiſſima cordatiſſimaeque gratulatione, abunde teſtati ſunt. Quem inexpectatum plane honorem nonſolum beatus parens gratus agnouit, ſed ii quoque, ad quos fama Illius fortunaequae nunc ſpectant, longe gratiſſimi nunquam non agnoſcent.

Supereſt, vt ad reliqua vitae momenta, et extrema b. Rectoris veniamus. Ab vxoris ducendae conſilio non abhorruit, propterea, quod dulci coniugio grauiſſimos muneris ſui labores aliqua ex parte leuatum iri arbitratuſ.

)(

arbitratus est. Iunxit itaque sibi matrimonio A. O. R. MDCCXXI SY-
 SANNAM ELISABETHAM, Gabrielis MVELLERI, sacerdotis incor-
 rupti apud Dreitschenses filiam, quam Christianus APPENFELDERVS,
 sacerdotio Stelzendorfensi pie riteque functus viduam reliquerat. Ex hac
 recti exempli coniuge vnica filiam CHRISTIANAM ELISABETHAM,
 quatuorque suscepit filios, IOHANNEM GOTTLÖB, praetorem pagi
 Ziegenruccensis, Logographumque eius oppiduli: me, CHRISTOPHO-
 RVM HENRICVM, ConRectoris prouincia per xv, et quod excurrit,
 annos functum, nunc vero beati parentis in Rectura scholae successorem
 clementissime benignissimeque vocatum: IO. CHRISTIANVM, quem
 praematura morte ereptum composuit, et IO. GABRIELEM, Theologiae
 Candidatum, Gustrovi generosae iuuentuti formandae adhuc operam nauan-
 tem. Vnicae vero Filiae adulta aetate extinctae, vxorisque suae, quatu-
 or ante Eum annos defunctae, aegerrime tulit desiderium.

Quietam licet honorificamque ageret senectutem; extremum tamen
 vitae terminum plenus spe vitae melioris expectabat. Sensim appropinqua-
 bat vltima rerum linea mors, quam sex hebdomadas ante Eius digressum
 ex hac mortalitate dolores acutissimi ex oedemate pedis sinistri orti praë-
 nunciabant. Quibus auctis in suo se continere museo coactus est; per in-
 tegrum tamen adhuc mensē corrigendis poliendisque discipulorum suorum
 elaborationibus, operam tremula manu impendit. Accedente vero mara-
 smo, vti artis medicae peritis dicitur, senili, omnis curandi pedis spes
 euauit. Animo hinc bene ad decedendum composito supremi Nominis
 arbitrio se totum permisit, corpore et sanguine Optimi Seruatoris se recre-
 auit, discipulis ad lectum Ipsius feralem congregatis paterneque admonitis
 vltimum vale dixit, et morte somno simillima d. xxiv Iulii, post V vesper-
 tini temporis horam, inter preces suorum et lacrymas, expleto supra annos
 LXXX semestri, ad vitam transiit, laborum, molestiarum, aerumnarumque
 plane expertem, omnibus contra bonis, quae ne cogitando quidem asse-
 qui possumus, refertissimam.

Mihi certe tam cari et venerabilis quondam patris imago semper an-
 te oculos versabitur, inque eo totus ero, vt paternarum virtutum ex asse-
 ssum

fiam heres. Indefessum imprimis Eius de schola nostra bene merendi studium exemplar mihi erit dignissimum; quod in noui muneris mei ratione, diuino fultus auxilio, summa diligentia exprimere annitar.

Factum enim est nutu supremi rerum omnium Moderatoris, ut auspiciis clementissimis CELSISSIMI COMITIS ac DOMINI NOSTRI HENRICI XII, PATRIS PATRIAE INDVLGENTISSIMI, consentiente NOBILISSIMO, AMPLISSIMO PRVDENTISSIMOQUE huius urbis SENATV, successore vita digressi Patris mei sim vocatus, cuius vestigia eo accuratius mihi perfequenda esse intelligo, quo religiosius Eum omnes muneris sui partes expleuisse, constat. Cras itaque, quod Deus felix faustumque esse iubeat, demandatam Rectoris prouinciam oratione suscipiam, qua *viam ad solidam perueniendi eruditionem nostra aetate planissimam esse*, demonstro. Quod ubi fecero in suggestu me excipiet Nobilissimus Doctissimusque Io. FRIDERICVS WALZIVS, nouus Con-Rector, Schleiza oriundus, qui per binos annos in Paedagogio Regio Halae Saxonum praeceptoris munere multa cum scientiae assiduitatisque suae laude functus est: quem, ut quondam optimae notae discipulum me habere laetus recorder; ita coniunctissimum Collegam amicumque integerrimum Eum futurum, non tam spero, quam certe confido. Commendabit vero noui muneris sui initia oratione *de fructu, qui percipitur ex lectione poetarum latinorum*.

Cui actui solemnii ut IPSI COMITES ac DOMINI NOSTRI INDVLGENTISSIMI CLEMENTISSIMIQUE, vniuersi AV-LAE et VRBIS PROCERES, GENEROSA STIRPE MVNERVMQUE GRAVITATE INSIGNES, SVMME VENERABILES INSPECTORES, NOBILISSIMVS AMPLISSIMVSque SENATVS, scholae PATRONVS, et caeteri Musarum nostrarum FAVTORES et AMICI, si per grauiora fieri licuerit negotia, gratiosissima honorificaque praesentia sua gloriam decusque concilient, omni, qua par est veneratione, obseruantia atque humanitate rogamus. P. P.

Schleizae d. XXV. Ian. MDCCLXVII.

Handwritten text at the top of the page, appearing as bleed-through from the reverse side.

Handwritten text in the middle section of the page, appearing as bleed-through from the reverse side.

Handwritten text at the bottom of the page, appearing as bleed-through from the reverse side.

Jan. 22 1915

OK

ULB Halle

3

007 521 60X

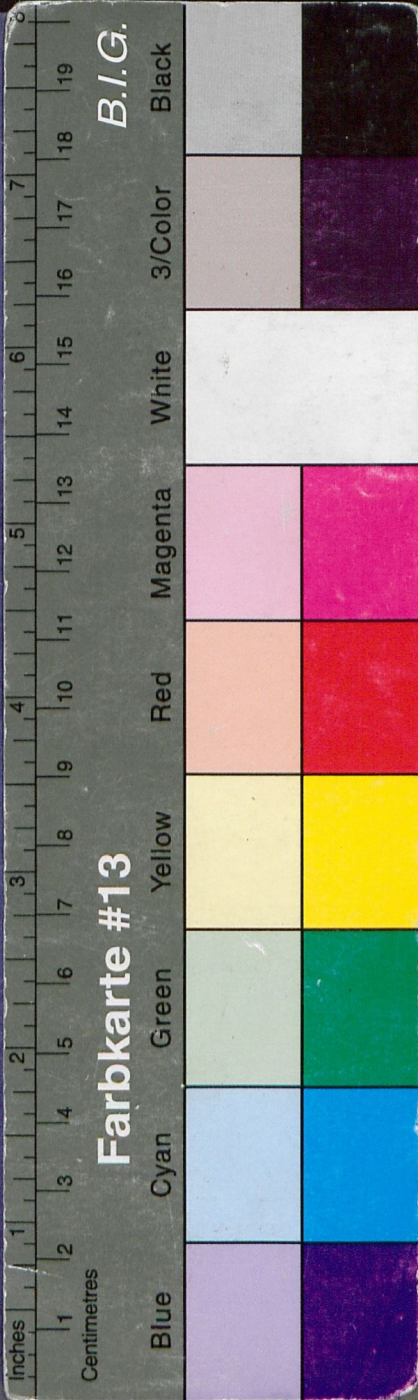

2008

Paul Diercke
Buchbinderei
Halle 8, Fleischerstr.

1948 K 1209

216

VITAM
VIRI NOBILISSIMI ATQVE DOCTISSIMI
IOHANNIS CHRISTIANI
SCHLOTTERI

SCHOLAE SCHLEIZENSIS RECTORIS
QVONDAM MERITISSIMI
PARENTISSVINVC DESIDERATISSIMI
BREVITER DESCRIBIT

SIMVLQVE

AD

AVDIENDAS BINAS ORATIONES INAVGYRALES

a

RECTORE

et

CONRECTORE

PVBLICE RECITANDAS

PERQVAM SVBMISSE, OBSERVANTISSIME ET HVMANISSIME
INVITAT

Christophorus Henricus Schlotter, R.

SCHLEIZAE
LITTERIS IO. MICH. GODERITSCHII VIDVAE.

12-67

